

Van de Redactie

Iedereen van de redactie was weer aanwezig. Samen bespraken we hoe het nu verder moet met de rubriek "Nadere kennismaking met..." Voortdurend vangen we bot bij de nieuwe leden op ons vriendelijk verzoek mee te werken aan een interview. Mensen: het is echt leuker als je je voorstelt aan je medeclub- / duikleden. De kans van je leven!! De vragen zijn niet moeilijk en niet gemeen. Je wordt sneller opgenomen in de club. En, we vinden het echt super als je meedoet. Als je je aangesproken voelt: grijp je kans en neem even per e-mail contact op met Margreet.

Deze keer worden we op de hoogte gesteld door Harm Verbeek hoe de wrakduik bij Tholen is verlopen. Ook is er een nieuwe vis in het Veerse Meer gespot. Over bijzondere ontmoetingen gesproken: leest en huivert van de avonturen van de Dishoekduikers! Hadden we in juli vermeld dat het Sepia-project in de Oosterschelde genomineerd was, nu kunnen we schrijven dat het project inderdaad in de prijzen gevallen is. Joop en Felicia Stalenburg: gefeliciteerd!

En ja, het jaar gaat met rasse schreden voorbij. Het valt misschien niet zo op vanwege de hoge temperatuur en het mooie weer (hoewel enkele redactieleden als verzopen katjes op het vergaderadres aankwamen), maar toch alvast de aankondiging van de NJS 2008! Gaan Marcel en Mathilde er weer met de hoofdprijzen vandoor? Of slaat Erik terug? Wie weet lukt het iemand anders!

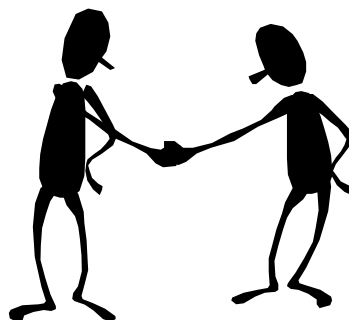
Verder nog vele leuke verhaaltjes en weetjes en wie weet, er gaan nog wat mensen op vakantie! Dus kom maar op met jullie verhalen!!! De uiterste inleverdatum voor de december-Luchtbel is 12 november.

Dick, Elly, Margreet en Veronica

Oktober 2007:

- 1 – Benny van den Steen
- 4 – Mattheo Rozemond
- 9 – Pascal Wezemer
- 13 – Henk Betlem
- 18 – Jan-Kees Kallemein
- 19 – André Roos
- 21 – Margriet Weezepoel
- 23 – Wybe Meinsz
- 23 – Jaap le Roij
- 25 – Margreet van Aalst
- 27 – Hans van zetten
- 30 – Marcel Jobse

Verjaardagen

November 2007:

- 2 – Wouter van der Scheer
- 10 – Arie de Geus
- 11 – Roel van der Mast
- 19 – Erik Veerhoek
- 28 – Marnix Poelman
- 30 – Kostijn van Ginkel

De duik van een citroen

Inhoudsopgave

- 1 Colofon
- 2 Van de redactie / Verjaardagen / Inhoudsopgave
- 3 Van de voorzitter
- 4 Rondje bestuur / Prijs voor Sepia-project
- 5 DTZ Wok 'uit eigen doos' **opgave vóór 4 november**
- 6 NieuwJaars Snorkeltocht 2008
- 7 Bootduik wrak Thoolse Gat, TG3
- 8 Hoe diep kunnen we gaan? Is daar nog leven?
- 9 Huisregels Vrijburgbad
- 10 De Dishoekduikers on tour in Cornwall
- 15 Bommenwerper bij Domburg
- 16 't Snorkeltje v Erik Veerhoek / Specialty-brevet Mathilde
- 17 Zeeaquarium Oceanium, Blijdorp
- 18 Duikstek Vuilnisbelt / Nieuwe vissoort in Veerse Meer
- 19 The Basking Shark / Agenda

Van de voorzitter

Eigenlijk heb ik geen tijd om dit stukje te schrijven. Maar de vraag van Dick of ik er aan gedacht heb, brandt op mijn netvlies. En een witte bladzijde in ons clubblad kan natuurlijk niet.

Waarom heb ik geen tijd? Wel, dat gaat hierom. Voor mijn cursus 2*-instructeur moet ik namelijk een hoop papier produceren. Ja, dat is makkelijk zullen jullie denken. Maar het moet wel ergens over gaan. En een specialty uitwerken tot een leergang is niet zo eenvoudig. Zeker niet als het aan een hoop eisen moet voldoen. Ik ben nu al voor de 3^e keer bezig met herschrijven en wil het eigenlijk deze week afronden. Want dan kan ik ook mijn voordracht krijgen voor 2*-instructeur.

Even wat anders nog. Het is ook al oktober en dat houdt dus in dat ik al weer volop bezig ben met voorbereidingen voor "De Tocht der Tochten", oftewel de Nieuwjaars Snorkeltocht! Nu wil ik graag zeggen dat ik jullie met grote getale op het strand wil zien. Maar dat kan ik helaas (nog) niet. Want ik weet nog niet zeker of ik persoonlijk wel vrij ben om jullie het water "in te schieten" en om jullie aan te moedigen. Of misschien wel om zelf mee te zwemmen. Ik hoop van wel natuurlijk, maar dat is het vervelende als je in continu-dienst werkt. Ik heb in ieder geval wel iemand gevonden die in geval van afwezigheid, mijn taak daar ter plekke wil overnemen en dat is onze penningmeester Marnix Poelman. Marnix, bedankt namens de "die-hards" en mij natuurlijk!

Het is trouwens, als ik en mijn voorgangers de telling goed bijgehouden hebben, wel de 30-ste uitgave van dit onvergetelijk evenement! Dus eigenlijk wel een editie waar je zeker bij aanwezig moet geweest zijn!

Maar de andere kant van deze mooie gebeurtenis is ook, dat ik eigenlijk een opvolger zoek voor de organisatie. Na een aantal keren vind ik het tijd worden dat er een frisse (hoe toepasselijk) kijk komt op de organisatie. Het is op zich niet moeilijk en, met behulp van een aantal goede assistenten, een heel leuke bezigheid om te doen. Dus ik

hoop dat er onder jullie iemand is die zich hiertoe geroepen voelt. Die persoon wordt zeker niet in het diepe gegooid, want ik zal hem of haar natuurlijk nog met raad en daad ter zijde staan. En er is een hoop voorbereiding reeds op papier (of digitaal zo jullie willen) aanwezig.

Inlichtingen zoals altijd bij ondergetekende!!

De bubbels,

Renaat.

Rondje bestuur 17 sept

Het was een klein clubje dit keer. Frans en Mathilde hadden zich afgemeld. Renaat, Saskia, Marnix en ondergetekende waren er. Dus besloten we gezien de beperkte agenda toch maar te beginnen.

Ingekomen was de aankondiging van de NOB jeugdsnorkelkursus, Renaat en Yolanda lopen zich er al warm voor en volgen instructie als trainer.

Het bootbesluit werd vastgesteld en getekend (zie de site)

Marnix nam met dubbele pet het onderwerp Clubhuiscommissie ter hand. Deze commissie heeft goed gedraaid, zo meldt hij, zonder kasverschillen! De winst is marginaal (enkele tientjes) en hiervoor werd wat speelgoed en een kinderstoel gekocht. Er wordt ook een DVD speler aangeschaft voor clubgebruik (van ongeveer € 50).

Renaat herinnert ons eraan dat het clubhuis een openbare ruimte is: 's zondags staat het blauw van de rook. Marnix geeft toe dat Besluit 241103.1 structureel wordt genegeerd. De Clubhuiscie houdt in de gaten of dit andere mensen weerhoudt van clubhuisbezoek.

De afgesproken vullerscursussen zijn goed verlopen. Op een enkeling na is iedereen bijgeschoold.

De vullerslijst ten behoeve van de Luchtbel wordt door Renaat aangepast en clubhuissleutels worden verstrekt.

Verder kwam ter tafel dat Marnix ook Secretaris van het Oosterschelde Museum in Yerseke is. Volgend jaar wordt daar een expositie georganiseerd met de titel 'Onderwaterleven'. Hij vroeg of wij als duikclub hier iets voor zouden kunnen betekenen. Onze suggesties: een fotopresentatie van onze fotograferende leden. En een item rond onderwaterfilmer Harmen vd Heuvel. Misschien leuk om daar volgend jaar dan ook eens op bezoek te gaan??

Vijf (senior)leden blijken hun betalingen nog niet op orde te hebben.

Je ziet: een agenda die best met 'Dagelijks Bestuur Plus' hanteerbaar was! Volgende bestuursvergadering op 22 oktober.

Uw secretaris, Kees Jan Lastdrager

24 september 2007

Prijs voor Sepia-project

Gelezen in de PZC van vrijdag 21 september 2007

Goes – Het Sepiaproject in de Oosterschelde van sportduikers Joop en Felicia Stalenburg heeft de Paul Fententer van Vlissingen Natuurprijs gewonnen. Zij krijgen een bedrag van €25000, een penning en een reis naar Afrika.

Het echtpaar uit Delft ontfermt zich al ruim tien jaar over de inktvissen die rond juni in de Oosterschelde paren. Zij zorgen voor tenten van takken op de bodem, waar de sepia's hun eitjes kunnen afzetten. Dit om te voorkomen dat de dieren hun heil zoeken in kreeftenfuiken. De jury vindt het bewonderenswaardig dat het tweetal hun vrije tijd besteedt aan de bescherming van de inktvissen. Het is bijzonder en voegt veel toe aan het natuurbehoud in Nederland.

DTZ Wok 'uit eigen doos' avond

Op maandag 12 november
gaan we weer eens gezellig wokken
En wel bij:

**Het wokbuffet (€ 18.50 p.p.)
en de drankjes zijn voor eigen rekening.
De avond begint om 19.30 uur.**

Geef even op met hoeveel personen je komt.

Vóór 4 november

info@duikteamzeeland.nl

Tot WOK !

Kees Jan

Start 2008 met een duik in de Westerschelde!!!

NIEUWJAARSSNORKELTOCHT

De prijswinnaars van 2007: 1. Mathilde als kompaskwal en 2. Marcel als kreeft

winnen zoals een duiktas, vinnen, bril, T-shirt, sweater, sterke drank, tegoedbon van een duikzaak enz enz.. De laatste jaren was er voor ieder die zichzelf verkleed had een prijs.

Mocht je nu géén zin hebben om je pak uit de mottenballen te halen, heb je geen pak, of ben je een echte bikkelaar, dan mag je ook in je zwembroek verschijnen om 2008 fris te beginnen. We hopen dus dat de leden van naburige zwemverenigingen mee willen doen met ons evenement. Wie durft?

Het programma is als volgt samengesteld:

- De aanmelding begint om 12.15 uur in de kleedaccommodatie onder Boulevard Evertsen te Vlissingen, waar wij met verse koffie klaar staan. Na het omkleden laten de vermomden onder ons zich aan de jury zien.
- We gaan op 14.00 uur te water, dit alles ter hoogte van de kleedaccommodatie.
- Terug uit het water word je ontvangen met een beker lekkere Glühwein.
- Na het omkleden gaan we naar hotel Arion waar de prijsuitreiking om 15:00 uur begint. Daar krijgt iedere deelnemer een herinnering.

Tot dan!

Namens Duikteam “Zeeland”

Renaat Burggraave, T: 0118-475372

Bootduik Wrak Thoolse Gat, TG3

De laatste bootduik van het seizoen

Afgelopen donderdag kwam ik Yolanda tegen in de kantine bij RijksWaterStaat tegen en ze meldde vol trots dat ze komende zaterdag haar 300ste duik wilde gaan maken. Ik kon nog mee, want er zijn toch wat afmeldingen. Zo kwam het dat ik op zaterdagochtend 8 september probeerde om op tijd (en dat was voor 12.00 uur) aanwezig te zijn in Yerseke. Met wat moeite lukt me dit, maar ik kwam wel als laatste aan boord van het ms Cornelis van Anton Vermast. En dus viel mij de eer ten deel om het verhaaltje van deze duik te maken.

Gelukkig was het niet zo druk als op de bovenstaande foto. Met acht duikers (in paren: Peter en Kees, Marco en Erik, Martin en Yolanda, Dick en ik) en 1 schipper (Anton natuurlijk) was het heerlijk rustig aan boord. Genoeg ruimte en ook voldoende te eten na afloop! Omdat we met zo'n klein groepje waren stelde Anton voor om naar wrak 29 uit de Sportduikgids te gaan: een omgekeerd sleepschip vlak bij de boei TG3 in het Tholense Gat. Prachtig idee, want dat was weer eens wat anders.

Over een vlakke Oosterschelde, onder afwisselend zon en wolken, voeren we richting Tholen. Na even zoeken en het bekende uitgooien van de wrakboei (met skippybal uit het oude Poelendaele zwembad) konden we volgens Anton te water. Nou, dat heb ik geweten. Na mijn sprong te water vanaf het voordek zette de stroming me in 'no time' voor het trappetje naar het achterdek. Niet gezeurd, volgens de getijtafel moest het kunnen, dus een beetje zwemmen terug naar de ankerlijn. Gelukkig duurde het enkele minuten voordat Dick zich bij mij kon voegen... kon ik tenminste op adem komen. Dick verloor direct zijn buddylijn dus werd het toch mijn (gevonden) rode lijntje dat ons aan elkaar verbond.

Na de gebruikelijke handsignalen en nog wat overleg met de schipper gingen we hangend als vlaggen hand over hand aan de ankerlijn omlaag. Aan de bodem bleek de stroming een stuk minder te zijn en we hadden prachtig zicht. Alleen waar is dat wrakje nu gebleven? We zaten op een zandbodem op 17 meter diepte en er kwam van alles langs, maar vooral zeewier. Dick was overtuigd dat het wrak stroomafwaarts lag en dus gingen we op zoek. [Dick: Ik moet bekennen dat ik hier een denkfoutje gemaakt heb: de wrakboei lag weliswaar stroomafwaarts van het schip, maar de lijn van de boei liep, door de sterke stroming bijna horizontaal, uiteraard tegen de stroom in, onder ons schip door, naar het wrak, dat dus stroomopwaarts van de Cornelis lag!]. Stroomafwaarts is makkelijk – je doet gewoon niets en daar ga je. Maar ik wilde toch wel in de buurt van die ankerlijn blijven, want ik hou niet zo van terugzwemmen.

Na 2 rondjes kwamen we gelukkig weer bij de ankerlijn uit. Maar we hadden er al wel 20 minuten op zitten. Ik was niet zo overtuigd van het richtingsgevoel van Dick en stelde voor om eens tegen de stroom de ankerlijn helemaal uit te zwemmen en daar eens te kijken. Daar troffen we een grote school steenbolk aan en nu maar tellen: 1...2...3 ...297...298...299 ... precies 300 waren dit er. Wisten ze hier beneden dat Yolanda (ook ergens zwemmend rond dat wrak) vandaag ook aan haar 300ste bezig was? Al tellend zwommen Dick en ik tegen een steile wand aan: het wrak was gevonden! Nu op verkenning: het was een wand van zo'n 2,5 meter omhoog, prachtig begroeid met vooral Japanse oesters, met hier tussen veel

leven. De steenbolken zaten constant in ons

gezichtsveld en dat maakte het nog veel leuker.

Na 15 minuten keek ik weer eens op mijn manometer (en gelijk naar die van Dick) en het werd tijd om de ankerlijn maar weer eens op te gaan zoeken, wilde ik niet leeg moeten opstijgen. Dankzij een goed richtingsgevoel en het goede zicht zwommen we zo weer naar de ankerlijn en stegen rustig op voor onze veiligheidsstop, daarbij nog nagenietend van alles wat we onderwater weer gezien hadden. Na 42 minuten en met zo'n 45 bar kwam ik boven om vast te stellen dat de Peter & Kees en Marco & Erik hadden gewacht tot de stroming toch wat minder was geworden. Daardoor wisten zij ook veel beter waar het wrak lag, want dat konden wij ze natuurlijk prima uitleggen.

In het zonnetje kleedden we ons weer om, om daarna aan de meegebrachte koeken van Yolanda te beginnen. En ze begreep maar niet waarom er nu precies 300 steenbolken waren. Frans Spoor begreep hier ook niets van, maar die zat ook in de Achterhoek en probeerde via SMS op de hoogte te blijven.

Na lang wachten en veel verhalen over het roemruchtige RWS kwamen de andere duikers ook boven en konden we weer op de terugweg naar Yerseke. Om 4 uur lagen we weer voor de kant en na hartelijk afscheid genomen te hebben van Anton en zijn 70 jaar oude schip ging ieder weer op pad en moest ik snel dit verhaal opleveren om de clubkrant te halen.

Groetjes, Harm Verbeek

Hoe diep kunnen we met een duikboot gaan? Zijn daar nog levende wezens?

Gelezen in Quest 4(10), oktober 2007

Het diepterecord voor een bemande duikboot staat sinds 23 januari 1960 op 10.915 meter. Toen daalden de Zwitserse wetenschapper Jacques Piccard en de Amerikaanse marineman Donald

Walsh af in de Marianentrog in de Stille Oceaan. Ze

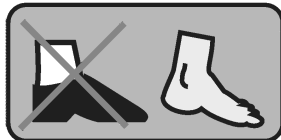

waren aan boord van de Trieste, een speciaal voor diepe duiken gemaakt schip. Nog dieper kan niet: de trog is het diepste punt op aarde.

De twee bemanningsleden zagen geen leven op de bodem. De grootste diepte waarop ooit een vis is waargenomen, is 8.372 meter. Dat was bij Puerto Rico, waar een *Abyssobrotula galathea* uit de familie van de naaldivissen rustig rond zwom. Waarschijnlijk zijn er dieper ook nog levende wezens te vinden, maar zeker kunnen we daar nog niet van zijn. De studie van de allerdiepste delen van de oceaan staat op dit moment op een laag pitje.

Van harte welkom in het Vrijburgbad. Het is de bedoeling dat al onze gasten op een optimale wijze gebruik kunnen maken van de beschikbare faciliteiten. Daarom hebben wij een aantal huisregels opgesteld. Wij vragen u onze regels te lezen en na te leven.

Huisregels:

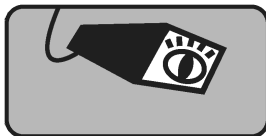
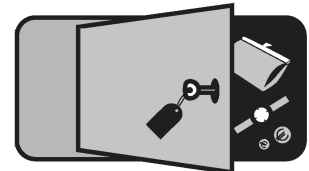

- Zwemmen is alleen toegestaan in zwemkleding.
- Niet met schoenen in de zwemzaal en het 'blotevoetengedeelte' van de kleedaccommodatie.

- Hardlopen in de zwemzaal is niet toegestaan.
- Glaswerk is niet toegestaan.

- Maak voor het opbergen van uw waardevolle voorwerpen en kleding gebruik van de af te sluiten kluisjes of garderobekasten.
- Voor uw en onze veiligheid is videoregistratie aanwezig.

- Kinderen die niet in het bezit zijn van een zwemdiploma, hebben alleen toegang onder begeleiding van een persoon van 18 jaar of ouder in badkleding die beschikt over een goede zwemvaardigheid.

- De aanwijzingen van het personeel dienen opgevolgd te worden. Verbaal en/of lichamelijk geweld wordt niet getolereerd.
- De directie is niet verantwoordelijk voor verlies, schade en/of diefstal van uw eigendommen en/of lichamelijk letsel in en om de gebouwen. Zij kan als zodanig niet aansprakelijk worden gesteld.
- Het is niet toegestaan zich zonder geldige reden in of bij de kleedaccommodatie op te houden.
- Ongewenste en/of gewenste intimiteiten in dit zwembad worden niet getolereerd.

Aanvullende huisregels Vrijburgbad:

- Dit gebouw is een openbaar gebouw.
- In de gehele accommodatie mag niet worden gerookt.
- U mag het gebouw niet verlaten om te roken en daarna weer terug te keren.

Met het betreden van deze accommodatie geeft u aan zich te houden aan de hier geldende huisregels (exemplaar bij receptie).

Bij het plegen van een strafbaar feit wordt te allen tijde de politie ingeschakeld.

De Dishoekduikers on tour in Cornwall

De uitvoering van plannen om een korte duikvakantie in Cornwall te gaan houden kwamen toch echt dichterbij. Gezamenlijk in een camper naar het puntje van Engeland. We hadden ons ook al een beetje lekker gemaakt c.q. verdiept op de site www.divingcornwall.com. Het weekend voor vertrek is de natte cel (een kunststof kist voor de natte duikspullen) achter op het fietsenrek van de camper gemonteerd en de kleding en proviand binnenin opgeborgen.

Tuesday september 4th 2007. Go West!

Dinsdag de 4de september, de dag kon niet sneller voorbij gaan, maar na vieren werd dan toch eindelijk de werkkleding aan de haak gehangen. André en Marian werden rond 18.00 uur met de camper opgehaald door Roel en Astrid en vervolgens werd Jaro voor de Westerscheldetunnel opgepikt. De reis naar Calais kon beginnen. De reis verliep zo voorspoedig dat we de boot naar Dover twee uur vroeger konden nemen dan gepland. De heren zouden elk een stuk rijden, de rest kon gaan slapen. Moeilijk kon de reis niet wezen. Behalve links rijden moesten alleen drie wegwijzers aangehouden worden: Catwick, Heathrow en Bristol. Het laatste stuk was de Atlantic Highway naar The West. Slechts 6,5 uur later, om 5.30 uur in de ochtend, waren we op de plaats van bestemming, Godrevy Point. Daar werden de bedden in de camper opgemaakt en gingen we allemaal nog ff wat slapen.

Wednesday, september 5th 2007. Gentle Folks

Rond half 10 werden we wakker. Het zonnetje scheen al behoorlijk. Het zou ons de gehele vakantie blijven toelachen. De zee was zo vlak als een spiegel. Geen golfje te bekennen en dat terwijl het hier een zeer bekende spot is voor golfsurfers. We hebben eerst lekker buiten ontbeten voor we aan de wandeling langs de 'cliff' begonnen. Lopend over het 'coastpath' van het National Trust (soort staatsbosbeheer) konden we diverse zeehonden spotten. Roel had voor deze vakantie 2 missies. Het onderwater fotograferen van zeehonden en het ten uitvoer brengen van zijn

zeedahlia project. Voor beide missies was Godrevy Point de beste spot, vanwege het vlakbij gelegen snuifstrandje voor uitrustende zeehonden en de vele dahlia's in een van de grotten. Tijdens de wandeling kregen we van Roel ook de uitleg hoe het er uit zag onder water en hoe de stroom zich hier rondom het puntje van Engeland gedroeg. Hij was hier al eerder geweest en kon je vertellen dat als je hier met de stroom afdrijft en Ierland mist je in Amerika uitkomt... Ter voorbereiding keken we uit naar een plek om in en uit het water te gaan. We zouden te water gaan bij het strand en eruit komen in de buurt van de grot, om vervolgens via een 15 meter hoge klim langs de rotsen omhoog weer terug te komen bij de camper. Onderwater was het erg mooi. We kwamen zeedahlia's, zeeanemonen, wasrozen, juweelanemoontjes, spinkrabben en nog vele soorten vis tegen. Ook was er veel kelp. Ons eindpunt was de grot. In de

grot zaten verschillende mooie zeedahlia's welke verschillende mooie kleuren (geel, rood, oranje en roze) hadden. Ook de juweelanemoontjes (roze, geel en groen) vonden het donkere van de grot wel prettig. We hadden een zicht van rond de 15 meter. Voor we weg gingen van huis had ik eigenlijk het idee dat we hetzelfde zicht in Engeland zouden hebben als hier in Nederland maar het bleek veel beter te zijn.

Na de duik hebben we de spullen ingeladen en zijn we richting Hayle gereden, op zoek naar de duikschool aldaar. Wat bleek? De duikschool was opgedoekt!! Wat nu? In Nederland hadden we een draaiboek gemaakt en ook een aantal adressen van duikscholen hier in Cornwall opgenomen. Dus dan maar op naar nummer 2 in Penzance. Ook deze bleek dicht te zijn. Toen we langs de haven reden kregen we het idee het eens aan de havenwerkers te vragen. Die verwezen ons naar een (duik)boot in de haven, de Pemela P. www.penzancescuba.co.uk. De schipper (Fred) was 'thuis' en met een vriendelijk gebaar nodigde hij ons uit aan boord te komen. We legden onze problemen uit. Probleem nr. 1, we wilden onze flessen gevuld hebben. De Engelsen zijn in principe vriendelijke mensen. Zo ook Fred. "Nou dan bel ik m'n maat Bill wel. Die heeft op de volgende pier een vulstation". Dat we dan de volgende morgen 8 uur aanwezig moesten zijn, moesten we maar op de koop toe nemen. Probleem nr. 2. We wilden ook graag een bootduikje maken als het mogelijk was. Zijn eigen boot was duur, maar voor de Nederlanders wilde hij wel een 'special price' maken van 250 pond i.p.v. 450 pond. Hij deed dat eigenlijk alleen voor grotere groepen. Heel aardig van hem, maar maar veel geld. "Nou geen punt, bel ik Gary toch even". Voor ons werd geregeld een bootduik om 11.15 uur vanuit de haven van Lamorna op Runnelstone en als we nog wilden om 16.00 uur nog een tweede bootduik. Dit was wel te mooi om waar te zijn. Maar we hadden elk maar 1 fles bij ons en waar was het volgende vulstation....? Dit probleem werd ook snel opgelost. "Kom vanavond maar bij me langs, dan kun je 2 x 12 liter en 2 x 15 liter lenen." Dit was echt te gek. Fred kende niet eens onze gegevens, hij leende zomaar allerlei dingen uit en hij regelde ook nog van alles voor ons. Daarna zijn we, op Fred's voorstel, naar een boerencamping in Lamorna gereden en hebben daar onze basis, 2 tenten en een droogrek opgebouwd en vervolgens de fik in de BBQ gestoken.

Thursday, september 6th, Boatdive to Runnelstone and fishtrawler Conqueror.

De camper kreeg van de parkeerwachter een geweldig plekje aan het water. Hier hebben we onze spullen nog even te drogen gelegd op een stenen muur. Het leek wel een uitverkoop. Spullen van 4 man. Daarna zijn we maar eens aan ons ontbijtje begonnen. Jaro was deze ochtend ons keukenprinsesje. Zijn specialiteit deze ochtend was roerei met tomaat, kaas en ui. We hebben niemand horen klagen.

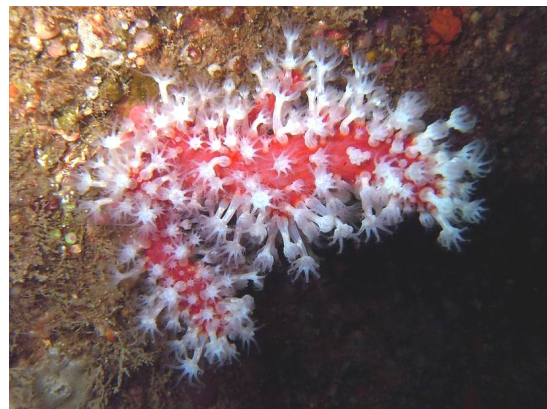

We vertrokken met nog 4 andere duikers naar Runnelstone, 1 mijl uit de kust van Gwennap Head, vlakbij Lands End. Het is een rotspunt van graniet die nu 6 meter onder water ligt en doorloopt tot ongeveer 60 meter diepte. Op een diepte van 25 meter ligt de 'City of Westminster', 1 van de 34 wrakken die Runnelstone als hun laatste ligplaats gekozen hebben. Die heeft in 1923 de punt van deze rots afgevreten. Knap, maar is er wel bij gebroken en gezonken. Rondom Lands End is het water rijk aan 'marine life'. Vergelijk het met Ras Mohammed in de Rode Zee. Groot spul en enorm talrijk.

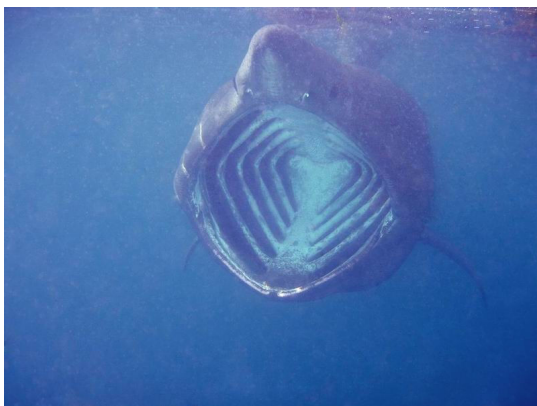

Op 25 meter hadden we nog steeds geen lamp nodig behalve voor de echte kleuren van de anemonen en de andere levende dingen die we tegen kwamen. Eenmaal boven en in de boot riep de schipper dat er een 'basking shark' rond zwom. We keken naar de horizon, maar de haai gleed langzaam op nog geen meter langs de boot!!! Een geweldig gezicht, want het water was spiegelglad! Dus dat was weer snel bril, snorkel, vliezen aan, fototoestel mee en te water. Een 'basking shark' is een reuzenhaai. www.wikipedia.org/wiki/Basking_sharks. Het is een haaiensoort, maar lijkt meer op een walvis. Deze haai eet plankton en krijgt een ei dat in de buik wordt uitbroed, waarna het jong levend ter wereld komt. Hij is ongevaarlijk voor de mens en een beschermde diersoort.

Ze kunnen wel 12 meter lang worden. [Zie ook pag.19 van deze Luchtbel; red.]. Het dier waar we vandaag mee te maken hadden was een meter of 4, maar het werd nog gekker. Na een tijdje rond hem heen gezwommen te hebben verdween hij onder water. Het spotten van haaien had ons te pakken. Onze 2^e duik vertrokken we per boot op weg naar de "Conqueror", een visstrawler (tevens fabriek) die 26 december 1977 in dichte mist en na een flink kerstfeestje aan boord op de kust gelopen was. Het wrak was rijk aan mooie witte en rode dodemansduim, zee-egels, zeesterren, anemonen, galathea's en baarzen. Het wrak lag er erg mooi bij. Je kon er zelfs zonder gevaar goed doorheen zwemmen.

In Penzance hebben we eerst de flessen in het vulhok gezet en zijn daarna, op uitnodiging, doorgelopen naar het clubgebouw van de Penzance Diving Club, www.penzancedivers.co.uk, voor een praatje en een borreltje. Dit waren serieuze duikers. De duikplannen logen er niet om. Ze doken zelfs naar dieptes van 92 meter, om daar 26 minuten rond te zwemmen en vervolgens een opstijging te maken van 4,5 uur!

Friday, september 6th. **Naaktslakken and Basking Sharks!**

Vandaag weer een kantduik en volgens de 'locals' is Porth Gwarra 'the place to be'. Na het ophalen van de flessen zijn we eerst gestopt bij de winkel om vlees te halen voor de BBQ die we vanavond weer gepland hebben. Het is nog steeds mooi weer en daar moeten we goed gebruik van maken. Porth Gwarra ligt aan een van de mooiste baaien uit de streek en de weg er naar toe is niet meer dan een smal karrenspoor, waar je op een gegeven moment denkt dat het naar een boerderij loopt. Deze baai is rijk aan vele soorten kelp, mooi gekleurde

zeesterren, zee-egels, anemonen en zelfs hebben we 3 soorten naaktslakken gespot. Na de duik is het meestal even relaxen. Dit keer stond een wandeling langs de kliffen op het program. Lang was de trip voor Roel niet. Om de hoek gekomen zagen we 3 basking sharks vrij dicht onder de kant zwemmen. "Wie gaat er mee? Snel beslissen want ik ga, desnoods alleen!" riep hij. Hij wist niet hoe snel hij zijn pak moest aantrekken. Onderweg de baai uitzwemmend heeft hij een lift gevraagd aan een kanoër die even vreemd keek maar toch de lift gaf naar het diepe. Niet veel later lag Roel daar rustig de haaien te fotograferen....." Zo op z'n eentje, als hij rustig bleef tenminste, dan hebben de

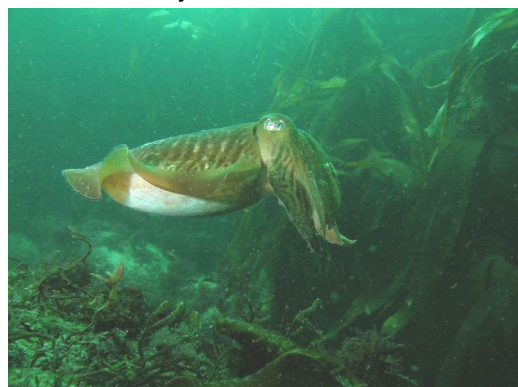

haaien geen schrik. Eenmaal bewoog hij te schielijk en koos de haai het ruimere water. De reuzenhaaien zijn goed te spotten, omdat ze het plankton eten dat vlak onder het wateroppervlak zwemt. Hierbij komen staart-, rugvin en neus boven water. De foto's die vanuit het water genomen zijn, zijn veelal "stoffig". Dit is niet van het stof maar van het vele roze plankton waar de fotograaf tussen ligt. Jaro schoot vanaf de rotsen foto's. Op een van die foto's zie je Roel naast een van de haaien. De indruk is dat dit exemplaar een lengte heeft van tegen de 8 meter... Mooi om te zien. We liepen door tot het gebouw van de kustwacht. Daar hoorde we dat er de dag ervoor 470 'basking sharks' gesignaleerd waren. Terug bij de camper was ook Roel er weer. En met foto's. Nadat we de verhalen en foto's bekeken hadden, zijn we door gereden naar Sennen Cove. Daar kwamen we natuurlijk later aan dan dat we eigenlijk gewild hadden. Roel en Jaro gingen hier nog een duikje doen op de 'Trifolium', een 'iron barque' die in 1914 is vergaan. De duiktijd die ze in de planning hadden was een uur. De rest bleef even lekker relaxen op de kant. Op een gegeven moment kwam Roel aangelopen en vertelde dat z'n droogpak lek was?????? Hm hm net nieuw.... Nadat de mannen zich omgekleed hadden, hebben we de BBQ aangestoken. En dit allemaal terwijl we een mooi zicht hadden over White Sands Bay, bij een mooie zonsondergang. Ook dit uitzicht maakte het voor ons weer een hele mooie gezellige avond op de parkeerplaats. Na de BBQ zijn we terug gereden naar Penzance om de flessen in het vulhok te zetten met een briefje en het geld erbij voor de onkosten want het zou de laatste keer worden dat Bill de flessen deed vullen. Op de camping hebben we op de laptop, onder het genot van een hapje en een borreltje, de foto's van deze vakantie bekeken. Gaapp.. Het was weer bedtijd... gelukkig.... Zulke dagen vreten energie.

Saturday, september 8th 2007. Pinpas & Dahlia's.

Na een heerlijke nachtrust, onze laatste duikdag. Onze duiklocatie is

Lamorna, vanwaar we eerder deze week onze bootduiken gemaakt hebben. Roels droogpak werd eerst afgeperst, om lekkages op te sporen..., die we niet gevonden hebben. Zou hij dan toch per ongeluk in zijn pak gep... hebben?

Tijdens deze duik kwamen we tegen: zwarte

zeekomkommers, verschillende soorten zeesterren (oranje, roze, witte en paarse), zee-egels en vele soorten vis. Jaro kon het niet laten verschillende soorten zeesterren op het zand te leggen en daar foto's van te maken. Voor de laatste duik van deze vakantie moesten we terug naar Godrevy, waar we onze duikvakantie waren begonnen. De missies, zeehonden fotograferen en het dahliaproject, stonden nog open. Het plan was om hier een aantal zeedahlia's mee te nemen en ze maandag een woon - en verblijfplaats te geven in het Sepiaproject in de Westerschelde. Voor het transport hadden we een koelbox, koelelementen, 2 jerrycans, elastiekjes, pinpas en afsluitbare plastic zakjes meegenomen. Het water was iets ruwer geworden vergeleken met eerder in de week. Roel wilde langs de klif naar beneden om zo de zwemtijd te verkorten. I.v.m. het eten van de oer Engelse lekkernij Fish & Chips vanavond in St. Ives aan de ander kant van de baai, werd besloten een duik te maken van een uur. André, Jaro en Marian besloten niet mee te gaan en wensten Roel succes. Zij gingen een duikje maken vanaf het strand. Bij het strand stond er een behoorlijke deining in het water. Dit

gaf je een raar gevoel. Na een paar meter, dieper en voorbij de rotsen was dit een heel stuk minder. In het begin hadden we het idee dat we eigenlijk niks bijzonders meer zouden zien, maar op een gegeven moment kwamen we op een plateau bovenop de rotsen de ene na de andere 'spider crab' tegen. Hoe

meer je rond je heen keek, hoe meer je er zag. Een mooi gezicht. We hebben de grotere broer van de 'spider crab' tot vorige week alleen maar gezien op tv, in het programma Deadliest Catch en nu hier de kleinere variant. Verder zwemmend kwamen we tussen rotsen terecht die dik begroeid waren met zeedahlia's. We waren zo druk aan het fotograferen, dat we bijna de

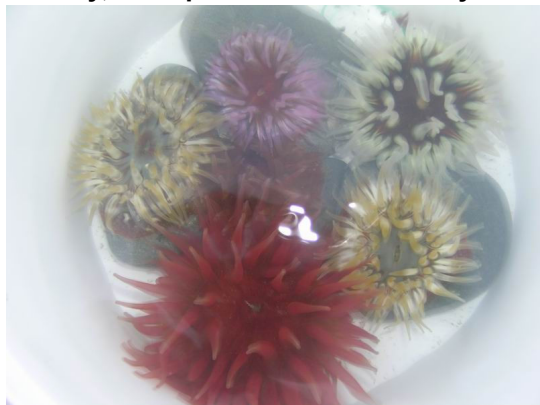
tijd vergaten. Dus dat was op een gegeven moment snel terug naar de kant. Eenmaal op de kant en bij de camper terug was Roel al omge-

kleed en druk in de weer om z'n kindertjes te verzorgen. Hij had 6 dahlia's (2 gele, 2 rode, 1 witte en 1 roze) met zijn pinpas van de rotsen gepeuterd Voor ons laatste eten in Engeland hebben we gekozen voor het gezellige en drukke St. Ives. Een bekend pittoresk vissersplaatsje, met zijn tamme c.q. brutale zeemeewuven. Altijd druk, lijkt Domburg wel. Het eten van fish & chips aan de haven is hier altijd een speciale happening. Gewaagd zelfs. Dit wilden we nog even meemaken. Niet opgelet = frietje weg!!

Na de maaltijd zijn we nog de sfeer in een pub gaan proeven. Dit in een stik oude pub, met vloerbedekking aan de wand, een plafond wat niet hoger was dan 2 meter 10, 'live music' en Engelse pints uilenzeik. Dit gaf een geinige indruk van het Engelse uitgangleven en een leuke afsluiting van deze korte maar zeer intensieve duikvakantie.

Sunday, 9th september 2007. Goodbye Cornwall, but I'll be back!!!

Vandaag om 7.30 op. We hebben eerst lekker ontbeten voor we de tentjes en de rest van de spullen hebben opgeruimd. Roel heeft zijn dahlia's nog voorzien van schoon water en een koelelement. Want ook die hadden een hele reis voor de boeg. Rond 9 uur waren we klaar voor vertrek. Om 18.00 uur moesten we bij de boot zijn. De reis verliep weer voorspoedig en zodoende konden we de boot van 16.30 halen. Het was heerlijk om even uit te waaien op het achterdek, kijkend naar de steeds kleiner wordende 'white cliffs of Dover'. Eenmaal in Nederland zijn Jaro, André en Marian thuis afgezet en hebben Roel en Astrid om 23.30 uur de dahlia's nog even in een leefnet gestopt en in het zeewater van de Michiel de Ruijterhaven gehangen.

Maandag, 10 September 2007.

Vandaag ging Roel de dahlia's na z'n werk ophalen. Ze hadden de reis en het verblijf in de haven goed doorstaan. Ze zagen er weer mooi en fris uit. Thuis gekomen heeft Roel z'n duikspullen in de auto gelegd en gewacht op Yvonne, want die zou vandaag mee te water gaan. Laat het vandaag nou windkracht 6 en springvloed zijn.... Met nul komma nul zicht en al lopende vloed zijn ze, met de emmer dahlia's te water gegaan om vervolgens 48 minuten later opgewekt het water uit te komen! Ze hebben het wrak toch gevonden en hebben op beschutte plaatsen de zeedahlia's weg kunnen zetten! Deze missie is volbracht!

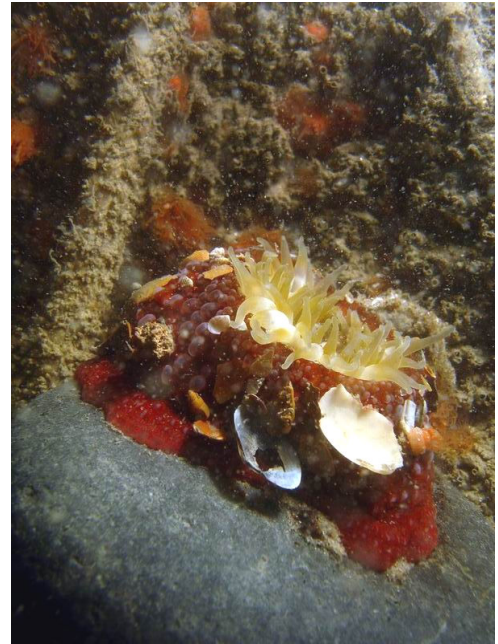

Het onderwater fotograferen van zeehonden is niet gelukt. Maar dat is een goede reden om terug te gaan. Tot die tijd maar even teren op een foto uit 2004.

'The tour', een zeer intensieve zesdaagse, is geslaagd door

het uitzonderlijke mooie weer en het 'marine life' rondom Lands End. Maar zeker ook doordat diverse mensen ons geholpen hebben. Fred die zijn flessen beschikbaar stelde en ons hielp aan lucht en niet te vergeten de bootduik. En Jan die ons zijn camper uitleende. Jan en Fred, Thanks!!

PS. Twee weken later is een verkenningduik uitgevoerd waarbij een van de dahlia's in blakende gezondheid is terug gevonden (zie de foto hiernaast).

Marian Roos

Bommenwerper bij Domburg

Door Marcel van der Voort. Gelezen in De Faam van woensdag 3 oktober 2007 door Marian Roos.

Explosief wrak van bommenwerper

De Amerikaanse bommenwerper The Drip is voor de kust van Domburg gevonden. Foto: P.R.

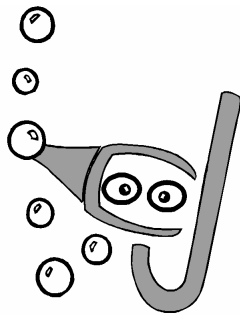
dan in actie voor de aanval op het Duitse Münster. Het wrak van The Drip is een aantal maanden geleden gevonden door sportduikers. Volgens deze mannen zitten er in het wrak nog lichamen en is er contact met nabestaanden, die hun gesneuvelde familieleden in Amerika willen begraven. "Dat kan ik niet bevestigen, maar zal het evenmin ontkennen. Daar is geen informatie over. De overheid volgt hierin een protocol", zegt marinewoordvoerder B. Visser. "Er kwam een explosief melding via twee sportduikers. Uiteindelijk is er aangifte bij de politie gedaan en bij de krijgsmacht terecht gekomen. Toen de bemanning van de Hydra ging kijken vonden ze ook resten van het vliegtuig en een bom. De laatste is inmiddels geborgen. Verder hebben ze de situatie in kaart gebracht voor onderzoek. Mogelijk komt er een berging van de marine. In samenwerking met de luchtmacht omdat die kennis hebben van vliegtuigwrakken. Bergen zal niet makkelijk zijn op de locatie bij Domburg", weet Visser.

Domburg – Amper 200 meter voor de kust van Domburg is onlangs een levensgevaarlijke vliegtuigbom uit de Tweede wereld oorlog onschadelijk gemaakt. Hiervoor is de duiken demontage groep van de Marine ingezet. De riskante operatie is tot nu toe geheim gehouden.

Het gaat om een explosief van de Amerikaanse B24-H bommenwerper The Drip die 5 november 1943 door de Duitsers bij Walcheren is neergehaald. Het vliegtuig is

'T SNORKELTJE

Het was woensdag 26 september. De avond begon zoals de dag was geëindigd: donkere wolken en veel regen. We waren onderweg naar de duikplek Den Osse haven. Vandaag ging het dan gebeuren... mijn 200ste duik.

Ik had zelf al een buddy geregeld, maar op de Yahoo las ik dat er al een buddy voor mij was geregeld!? Ik was benieuwd! Op de duikplek aangekomen volgde de rest al snel. Na wat bijgekletst te hebben, werd er, terwijl ik aan het optuigen was, nog wat gesmoesd. Mathilde wilde maar al te graag mijn buddy zijn. Omdat we met z'n drieën waren besloten we de groep in tweeën te delen. Ik dook dus met Mathilde en Peter. En Marcel ging het water in met Maarten. Tip voor degene die

wel wil duiken maar geen buddy kan vinden: we laten je niet aan de kant staan.

Na een stukje wandelen het water in. Normaal lopen we het ondiepe stuk eerst om dan onder water te gaan, maar Mathilde wilde ook het ondiepe stuk zwemmen, om vervolgens links af te slaan. Het eerste stuk was niet zo mooi, veel modder en af en toe een paar oesters, een stuk om snel te passeren. Maar Mathilde had blijkbaar geen haast. Tot ik een paar meter verder een plastic zak met een stukje hout op de bodem zag staan. Peter en Mathilde waren blijkbaar

niet
Op een
toch

een

geïnteresseerd, want ze besteedden er geen aandacht aan. Toch maar even kijken.

plankje stond: "Gefeliciteerd met je 200ste!" Op aandringen van Mathilde moest ik maar in de plastic zak kijken. Tot mijn verassing zat daar een fles strohrum in (ik dacht eerst een steen); blijkbaar had Mathilde deze in haar trimvest meegenomen en toen ik even niet keek snel neergezet. Ik dacht dat ze 's middags de fles zijn wezen plaatsen... Niet dus! Na wat foto's van de fles en mij genomen te hebben begonnen we aan de terugtocht. Veel gezien: grote kreeften, honderden steurgarnalen en handen vol zeenaalden in allerlei grootten en kleuren. Al met al geslaagde duik.

Na de duik het vaste ritueel: de jerrycans met warm water in de duikpakken gieten. Is Frans mee begonnen geloof ik. Vervolgens omkleden en natuurlijk warme chocomelk, met... inderdaad... strohrum en een plak cake met ook daardoor heen, inderdaad... strohrum. En zo eindigde mijn 200ste duik. Op naar de 300. Maar eerst nog op vakantie naar Curacao. Daarover volgende maand meer. En nu het snorkeltje doorgeven aan, wie o wie? **Wilbert Gideonse**, aan jou de eer!

Erik Veerhoek

De redactie heeft de hand weten te leggen op een afdruk van het specialty brevet verleend aan Mathilde Matthijsse, vanwege de onovertroffen warme cake, waarmee zij vele buddy's aan zich heeft weten te binden en waardoor dus een buddylijn bij haar niet nodig is. Proficiat Mathilde!

Mathilde Matthijsse
Logboek nr.: 74334

Specialty:
Cake duikster

Duikteam „Zeeland”

Na een duik heb je toch altijd zin in iets.
En DTZ koeken zijn prima... Maar het meest geweldige is:
een plak van de enige echte warm uit de oven ... Cake!
Mmmmm Mathilde!

Uitgereikt door:
Yolanda de Jong, Erik Veerhoek, Frans Spoor

Rondje aquaria

ZEEAQUARIUM OCEANIUM, BLIIDORP

Deze keer weer iets dichterbij huis, namelijk in Zuid-Holland. Dit Aquarium is misschien wel één van de grootste in Nederland en zeker één van de meest spectaculaire van ons land en misschien wel van Europa. **Het Oceanium**, een uniek aquarium in Diergaarde Blijdorp te Rotterdam, werd in 2001 officieel geopend en trekt jaarlijks zo'n 1,2 miljoen bezoekers.

Het Oceanium is een aquarium van wereldformaat dat mensen op een unieke wijze laat kennismaken met het leven in en rond de zee. Bezoekers worden er bewust gemaakt van de noodzaak zorgvuldig om te gaan met de zee en alle organismen die daarvan afhankelijk zijn. In het Oceanium wonen honderden waterdieren. Van microscopisch kleine zeediertjes tot papegaaiduikers en haaien, ze zijn allemaal in het Oceanium vertegenwoordigd. Je loopt langs enorme schermen en door prachtige tunnels en soms waan je je zelfs onder water! Ook ontmoet je in het Oceanium koningspinguïns, haringen, zeeotters en zeeleeuwen, maar er is ook een walvissenexpositie, publiekslaboratorium, koraalrif en kelpwoud.

Oceaniumrondleiding

Naast de bezichtigingen voor de schermen kun je met deze rondleiding voor volwassenen een kijkje achter de schermen van het Oceanium nemen. Wat komt er allemaal bij kijken om dit waterwerelddeel in stand te houden? Met een deskundige gids bezoek je onder andere de indrukwekkende filterinstallaties die de 7 miljoen liter zeewater in het Oceanium voortdurend filteren. De haaientunnel is adembenemend, maar bekijk het enorme haaienbassin (Atlantische Oceaan) ook eens van bovenaf (als je durft!).

Kortom, een boeiende en interessante tocht voor volwassenen die je eigenlijk niet mag missen om het Oceanium voor de schermen ten volle te kunnen waarderen! Deze rondleiding is

niet geschikt voor kinder/wandelwagens en rolstoelen.

MP3-tour voor kids door het Oceanium

Kinderen kunnen lekker door het Oceanium struinen en in hun eigen tempo alles horen over de dieren. Met deze luistertour door gaat alles nog meer leven. Je hebt er wel een mp3-speler voor nodig. Via een link op de website van Blijdorp (onder kinderzoo) kan men de tour 'mp3-spetter' downloaden.

Reuzenoctopuspaartje in Blijdorp

Sinds september zwemt er in het Oceanium een paartje Pacifische reuzenoctopussen. Deze octopussen zijn waarschijnlijk de enige in hun soort in Europa en Blijdorp gaat er alles aan doen om als eerste dierentuin ter wereld met deze bijzondere dieren te kweken. Reuzenoctopussen zijn opmerkelijke verschijningen met acht lange armen met een dubbele rij zuignappen. Ze kunnen een armspanwijdte van meer dan vier meter bereiken, terwijl de gewone octopus uit de Noordzee maximaal 70 centimeter wordt! In het wild zijn deze octopussen behoorlijk talrijk. Toch druist het tegen het Blijdorps principe in om voortdurend exemplaren uit het wild te moeten halen. Octopussen zijn solitair levende dieren, die elkaars grootste vijanden zijn. Ze leven daarom elk in hun eigen aquarium die met elkaar verbonden zijn. Een verwijderbare tussenschuif moet op het juiste moment een 'liefdevol samenzijn' mogelijk maken.

Bezoekadres

Diergaarde Blijdorp, Blijdorplan 8, 3041 JG Rotterdam. T: 010-4431495. W: www.blijdorp.nl

Zeeuwse duikstekken

Vuilnisbelt

Deze duikplaats ligt in het zuiden van het eiland Tholen. Rond het eiland Tholen heb je verschillende interessante duikstekken, o.a. de wrakduikplek die door Harm Verbeek in dit nummer is beschreven. Een van die duikstekken draagt de naam de Vuilnisbelt, omdat deze bij een vuilnisbelt in de buurt ligt. Alleen al door deze naam trekt hij de aandacht.

Het onderwaterlandschap van deze stek is zeker geen vuilnisbelt. De bodem gaat vrij regelmatig naar beneden. Op de helling liggen veel begroeide stenen tot een diepte van 20 m, tussenin vind je stukken zand. De helling loopt door tot 30 m. Je vindt verschillende soorten garnalen en

krabben, zelfs het kleine porceleinkrabbetje. Tussen de lege schelpen vinden kleine bodemvissen hun schuilplaats. Deze plek ligt niet dichtbij de open zee, maar toch vind je hier in het voorjaar zeebaarzen en sepia's.

Als je hier wilt gaan duiken kun je je auto niet bij de duikstek kwijt. De auto kun je parkeren bij het hek van de vuilnisbelt en over een fietspad dat langs de Oosterschelde ligt, kun je ernaar toe lopen. Je moet ongeveer 100 meter langs de dijk wandelen, tot de bocht waar de dijk gaat afbuigen. Op de hoek kun je het water betreden.

Vanaf de rotonde in Poortvliet rijd je richting Scherpenisse. Even voorbij Scherpenisse linksaf

de West Kerkseweg in; die gaat over in de Koningsweg. Na een kruising gaat deze weer over in de Kregeweg. Bij de eerstvolgende kruising ga je linksaf de Platteweg in. Zover mogelijk doorrijden en daar de auto parkeren.

Nieuwe vissoort in Veerse Meer

Door Eugène de Kok. Gelezen in De Bode van 26 september 2007

Middelburg – Er waren tijdens het begin van de zomer al wat aanwijzingen, maar nu weet Imares het zeker. Het Veerse Meer is volgens het mariene onderzoeksinstituut een vissoort rijker. Vissers vangen sinds enkele weken regelmatig goudbrasem, een soort die afkomstig is uit Zuid-Europa.

Begin september vond visser Marcel van de Kreeke twaalf levende goudbrasems in zijn fuiken. In juni had fuikenvisser Wim de Ridder al een exemplaar van zeven centimeter gevangen in het Veerse Meer: "We komen ze nu in zulke grote aantallen tegen dat het niet anders kan dan dat er wordt gepaard. Dat betekent dat de goudbrasem zich hier definitief aan het vestigen is", vertelt Hans Bothe van Imares in Wageningen.

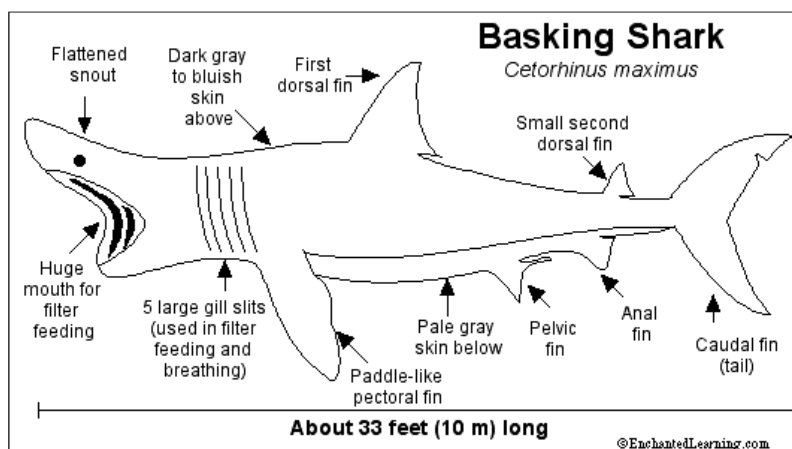
De vis – die officieel *Sparus aurata* heet – kwam altijd voor in de Middellandse Zee en zuidwest Europa tot aan Bretagne en Zuid-Engeland. Bothe: "Het water wordt hier almaar warmer en dat geeft ze de kans hun leefgebied verder uit te breiden." De goudbrasem is een straalvinnige vis uit de familie van de zeebrasems en kan ongeveer 70 centimeter lang worden.

Kans De onderzoeker ziet de komst van de nieuwe soort niet als een bedreiging, eerder als een kans. "Als de visserij ze commercieel gaat vangen, zou ze er een goede slag mee kunnen slaan." De in het zuiden van Europa gevangen goudbrasem is al langer te krijgen bij de Nederlandse viskramen, zij het vaak onder de naam Dorado of Dorado Royal. "Ik ben kort geleden in Kroatië geweest en heb hem daar gegeten. Hij is erg smakelijk en ik kan hem iedereen aanraden", lacht Bothe. "Er zijn echt kansen voor de visserij." Bothe is verbonden aan Imares in Wageningen. Het onderzoeksinstituut heeft een nevenvestiging in Yerseke. Voor meer informatie: www.wageningenimares.wur.nl Beide vestigingen zijn bovendien met een aantal filmpjes op youtube.nl te vinden.

The basking shark, de reuzenhaai

Lees het verhaal van de bijzondere ontmoetingen van de Dishoekduikers in dit nummer.

DE FIETSENMAK^KER

Dreesstraat 8, 4384 DC Vlissingen, tel. 0118-468606

Dealer van: BATAVUS - UNION - SPARTA - MERIDA

U w f i e t s i n v e r t r o u w d e h a n d e n !

AGENDA

Maandag	22 oktober	BestuursLedenVergadering
Zaterdag	3 november	Uiterste datum opgave DTZ-Wok
Maandag	12 november	DTZ-Wok 'uit eigen doos', De Wok van Walcheren, 19.30 uur
Maandag	12 november	Deadline december-Luchtbel
Maandag	26 november	Algemene LedenVergadering
Dinsdag	1 januari	NieuwJaars Snorkeltocht
Zaterdag 8 en zondag 9 februari		Duikvaker 2008, Voordorphal, Utrecht.